Αθῆναι, Τρίτη 13 Δεκεμβρίου 1916.

Ἔτος Κ'. Περίοδος Ζ'. Ἀριθ. φύλλου 3,012

ΣΚΡΙΠ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 20 ΕΞΑΜΗΝ. „ 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 35 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 7
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΚΡΙΠ-ΑΘΗΝΑΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 13.0

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΝΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ ΑΡΙΘ. 13—15

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ — ΙΔΡΥΤΗΣ: ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΟΥΣΟΥΛΑΚΟΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΜΕΤΑΓΟΓΙΚΩΝ ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

„ΑΝΑΘΕΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΟΔΟΤΗΝ!"

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ ΜΥΡΙΑΔΕΣ ΛΑΟΥ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΖΟΥΝ

ΒΟΤΝΑ ΛΙΘΩΝ ΑΝΑΘΕΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΓΩΝΟΝ

Ὠθούμενος ὁ Ἀθηναϊκὸς λαὸς καὶ μετ' αὐτοῦ σύμπας ὁ Ἑλληνικὸς ἀπὸ τὴν ὑψηλὴν περὶ πατρίδος ἰδέαν, ἠθέλησε χθὲς νὰ ἐκδηλώσῃ περιφανέστερον καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ἱστορίας ὅλην τὴν περιφρόνησίν του κατὰ τοῦ ἀποτολμήσαντος τὸ στυγερὸν ἔγκλημα ἐναντίον τῆς ἰδέας αὐτοῦ πατρίδος. Θλιβόμενος ὁ λαός, διότι εἰς τὴν χορείαν τῶν προδοτῶν τῆς πατρίδος προσετίθετο εἰς Ἕλλην, τὸν ὁποῖον ὁλόκληρος ἡ φυλὴ ἐτίμησε καὶ ἐδόξασεν ὅσον οὐδένα ἄλλον πολιτικὸν ἄνδρα, ἠθέλησε νὰ θάψῃ ὑπὸ σωρὸν λίθων τὸ ἄγος αὐτὸ τῆς προδοσίας καὶ νὰ ἐγείρῃ στήλην, ἥτις θὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς τοὺς μεταγενεστέρους τὴν ἠθικὴν καταδίκην τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματος. Ὑπεράνω παντὸς πολιτικοῦ πάθους ἱστάμενος ὁ λαὸς καὶ φερόμενος μόνον ἀπὸ τὸ αἰσθημα τῆς θερμῆς φιλοπατρίας του, κατεδίκασε χθὲς εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα ἐκεῖνον, ὅστις ἀπετόλμησε νὰ σκεφθῇ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς πατρίδος εἰς τοὺς ξένους καὶ νὰ διασείσῃ τὰ θεμέλια τοῦ Βασιλικοῦ Θρόνου, τὰ ὁποῖα στηρίζει ἡ ἀπέραντος ἀγάπη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Βεβαιοῦμεν τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ κατιδιαίτως νέοι σωμεν μετὰ θαυμασμοῦ τὴν ἐπιφανεστάτην πρᾶξίν του.

Δὲν ἦτο τὸ μέσος καθ' ἑνὸς ἀνθρώπου, οὐδὲ ἦτο ἡ προσωπικὴ ἐμπάθεια, οὔτε ἄλλα παπεινὰ αἴτια, τὰ ὁποῖα ὤθησαν τὸν Ἀθηναϊκὸν λαὸν νὰ κηρύξῃ ἐπικατάρατον ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων τὸν συνωμότην τῆς Θεσσαλονίκης, τὸν ἤδη τίς οἶδε ποῦ εὑρισκόμενον καὶ καταρωγόμενον ἀπὸ τὴν μανέαν τῆς ἀποτυχίας τοῦ ἐγκλήματός του. Ἦτον ἡ αὐθόρμητος ἔκρηξις τῆς φρίκης, τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασεν ὁ ἀγνὸς καὶ φιλόπατρις Ἑλληνικὸς λαὸς ἀπὸ τὸ ἀνόσιον ἔγκλημα καὶ ἦτον ἡ ἐκχείλισις τοῦ πόνου διὰ τὸ μελετηθὲν ὑπὸ Ἕλληνος ἐναντίον τῆς πατρίδος ἀνοσιούργημα, ἦτον ὁ πατριωτικὸς θυμός του ὁ παρακινήσας αὐτὸν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τὸν ἀπαίσιον μητραλοῦαν.

Ρεγκλὴ συγκίνησις κατέλαβε πάντας τοὺς εἰς ἀπείρους χιλιάδας συναθροισθέντας εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως, ὅταν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἀπήγγειλε τὸ «ἀνάθεμα καὶ τρὶς ἀνάθεμα» εἰς τὸν προδότην. Τὸ ρῖγος αὐτὸ τῆς συγκινήσεως ἐμαρτύρει τὴν ἐρευνητικὴν τῆς λαϊκῆς ἀποφάσεως καὶ κατεδείκνυεν ἀπὸ ποίαν ὑψηλὴν ἠθικὴν ἀρχὴν καὶ ἀπὸ ποίαν ὑπέροχον φιλοπατρίαν κινούμενος ὁ λαός, προέβη χθὲς εἰς τηλεστορικὴν πρᾶξίν του.

Ἡ λαϊκὴ συνείδησις, καταδικάσασα τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας, ἠθέλησε νὰ στήσῃ καὶ περιφανὲς τὸ μνημεῖον τῆς καταδίκης αὐτῆς. Ὁ παμμέγιστος σωρὸς τῶν λίθων, τῶν συσσωρευθέντων ἀπὸ τὴν λαϊκὴν χεῖρα, ὑψώθη ὡς προμηνῦον δίδαγμα διὰ πάντα ἀποτολμῶντα νὰ ἐπιβουλεύηται τὴν πατρίδα καὶ νὰ παραγνωρίζῃ τὴν δύναμιν τῆς ἰδέας της.

Ἠγέρθη ἀπὸ τὸν λαὸν σύμπαντα, ἀπὸ τὸν λαὸν τὸν πληγέντα εἰς τὸ ἱερώτερον καὶ ὑψηλότερον τῶν ἰδανικῶν του, ἀπὸ τὸν λαόν, τὸν γνωρίζοντα νὰ τιμωρῇ παραδειγματικῶς τοὺς προδότας, ἠγέρθη μοναδικῶς ἐπιβλητικὸν τὸ μνημεῖον τῆς καταδίκης τοῦ στυγεροῦ ἐγκλήματείου, τὸ μνημεῖον τὸ συμβουλίζον τὴν ἐκδίκησιν τῆς πατρίδος κατὰ τῶν ἀναξίων τέκνων της.

Ἂς ἀτενίσωμεν μετὰ θαυμασμοῦ καὶ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας τὴν ἱστορικὴν ταύτην πρᾶξιν τοῦ λαοῦ, τοῦ παραδώσαντος εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα τὸν ἀνάξιον τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἕλληνος ἀνόσιον ἐγκληματίαν. Αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ θὰ βλέπουν τὴν στήλην τοῦ ἀναθέματος τὴν ἀνεγερθεῖσαν χθὲς καὶ θὰ διαισθάνωνται ποίαν θερμὴ φιλοπατρία ὠθήγει τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνεγείραντος ταύτην λαοῦ.

Η ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΚΟΣΜΟΣΥΡΡΟΗ - ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΜΑΤΟΣ

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ὑπεδέχθη τὴν ἰδέαν τῶν Συντεχνιῶν περὶ ἀναθεματισμοῦ τοῦ μεγάλου Προδότου καὶ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν μὲ τὸν πρωτοφανῆ χθεσινὸν συναγερμόν, τοῦ ὁποίου ὁ ὄγκος θ' ἀποτελῇ μοναδικὸν φαινόμενον εἰς τὰ χρονικὰ τῶν λαϊκῶν ἐκδηλώσεων.

Ἀπὸ τὰς ἐσχατιὰς τῶν συνοικιῶν τῆς πρωτευούσης καὶ τοῦ Πειραιῶς μυριάδες πολλαὶ ἀνθρώπων, ἀδιακρίτως τάξεως, ἡλικίας καὶ φύλου, προσῆλθον εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως διὰ νὰ ρίψουν τὸν λίθον τοῦ ἀναθεματισμοῦ ἐναντίον τῆς μνήμης τοῦ μητραλοίου καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ.

Παρὰ τὰς συμβουλὰς καὶ τὰς παρακλήσεις τῆς Κυβερνήσεως, προσπαθούσης ν' ἀποφύγῃ παρεξηγήσεις καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν τὸ ἐθνικὸν ζήτημα παραμένει ἐκκρεμές, τινὲς δὲ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Δυνάμεων δεικνύουν ἐνδιαφέρον ἀδικαιολόγητον ὑπὲρ τῶν μιαρῶν ὀπαδῶν τοῦ προδότου, ἡ σκέψις τῶν προέδρων τῶν Συντεχνιῶν καὶ τῶν Σωματείων περὶ τοῦ ἀναθεματισμοῦ ἐπεκρατήθη ὑπὸ πασῶν τῶν λαϊκῶν τάξεων. Εἰς τὰς συνοικίας καὶ εἰς τὰ κέντρα, ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθές, οὐδεμία ἄλλη ἐγένετο συζήτησις. Καὶ ἂν πλέον οἱ Σύνδεσμοι καὶ αἱ Συντεχνίαι δὲν ἤθελον, μετὰ τὰς παρακλήσεις τῆς Κυβερνήσεως, νὰ πραγματοποιήσουν τὴν παρ' αὐτῶν ριφεῖσαν ἰδέαν, δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ πράξουν ἄλλως ἐξ ἀφορμῆς τῆς λαϊκῆς θελήσεως, εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ὁποίας οὐδεὶς ὑστέρει.

—Ἀνάθεμα στὸν Προδότη.

Ἦτον ἡ φράσις τῆς ἡμέρας, ἡ κυλλοφοροῦσα εἰς ὅλων τὰ χείλη. Ὅλοι θὰ μετέβαινον νὰ ρίψουν τὸν λίθον τους εἰς τὸ μνῆμα τοῦ συγχρόνου κακοποιοῦ πνεύματος καὶ ὅσοι λόγῳ παθήσεως ἢ ἡλικίας δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Πολύγωνον, θὰ ἔστελλον τὸν λίθον τους μὲ τοὺς συγγενεῖς των, ἢ δι' ἄλλων μέσων, εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν ὁποίων δὲν ὑστέρησε καὶ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ λαϊκὴ εὐρυτία.

Πρὸς τοῦτο ἐχρησιμοποιήθησαν κάρρα, τὰ ὁποῖα, κυκλοφοροῦντα ἀπὸ τῆς μεσημβρίας εἰς τὰς μακρυνὰς συνοικίας, ἐμάζευαν τοὺς λίθους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ κατώρθωναν νὰ παραστοῦν εἰς τὸ ἀνάθεμα.

Ἔροντες καὶ παιδιὰ καὶ γυναῖκες τοῦ λαοῦ, προφέροντες φρικτὸς κατάρας κατὰ τοῦ προδότου, ἔπευδον ν' ἀποστείλωσι τὸν λίθον τους μὲ τὰ κάρρα αὐτά.

—Ἀνάθεμα στὸν κακοῦργο, σ' αὐτὸν καὶ τὰ παιδιά του καὶ τὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν του!

ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Ἀλλ' ὅ,τι εἶχε μεγαλοπρέπειαν ἐξαιρετικὴν ἦτο ἡ χθεσινὴ πρωϊνὴ ἐκδρομὴ πλείστων Ἀθηναίων καὶ Ἀτθίδων εἰς τὰ μέρη ὅπου εἶχον λάβει χώραν τὴν 18ην Νοεμβρίου αἱ συγκρούσεις μεταξὺ τοῦ στρατοῦ μας καὶ τῶν ναυτῶν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, αἱ συγκρούσεις ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ὁ μιαρὸς προδότης προεκάλεσε διὰ καταχθονίων μέσων, ὅπως κυριαρχήσῃ βιαίως τῆς χώρας αὐτῆς.

Τράμ, ἅμαξα, αὐτοκίνητα, ἄλλα μεταφορικὰ μέσα μετέφερον τοιούτους ἐκδρομεῖς πρὸς τοῦ Ρούφ, τοῦ Φιλοπάππου, τὴν Ἀκρόπολιν, τὸ Πυριτιδοποιεῖον, παντοῦ ὅπου ἐχύθη αἷμα τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἀπεκαλύφθησαν τὰ σχέδιά του, ἐλάμβανον τὸν λίθον τους ἐκεῖθεν καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Πολύγωνον.

Πλεῖστοι δὲ τῶν ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι, ἐλλείψει ἄλλου μέσου, μετέβησαν πεζῇ εἰς τὰ πεδία τῶν συγκρούσεων πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Καὶ πάντα ταῦτα συνέβαινον ἄνευ προειδοποιήσεων ὁριστικήν, ὅτι ὁ ἀναθεματισμὸς θὰ ἐγίνετο.

Ἕκαστος ἐλάμβανε τὸν λίθον του καὶ θὰ μετέβαινεν οὕτως ἢ ἄλλως εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Οὕτως ἡ λαμπρὰ πρωτοβουλία τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου τῶν Συντεχνιῶν καὶ Σωματείων εὗρεν ἔδαφος πρόθυμον πανταχόθεν. Εἰς δὲ τὸν πρῶτον σχόντα τὴν ἰδέαν τοῦ ἀναθεματισμοῦ κ. Α. Θ. Ἀποστολόπουλον, διευθυντὴν τυπογραφείου καὶ μέλος τοῦ Συνδέσμου, εἰς τὸν ὁποῖον καὶ τὴν ὑπέβαλε πρὸς ἐκτέλεσιν, ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια.

Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ἡ πρωτοβουλία τοῦ Συνδέσμου εὗρεν ἀμέριστον ὑποστήριξιν καὶ ἀπὸ μέρους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Α. Π. ὁ Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος, οὐ μόνον διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Ἀναθέματος, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλων ἐνεργειῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπὸ τῆς πρωΐας προέβη ἡ Ἱερὰ Σύνοδος.

Οὕτω διετάχθησαν ὅλοι οἱ ναοί, ὅπως οἱ κῶδωνες αὐτῶν κρούωνται διαρκούσης τῆς ὥρας τοῦ ἀναθεματισμοῦ. Ἐπίσης διετάχθησαν νὰ παραστῶσιν εἰς τὸ Πολύγωνον πάντες οἱ ἐν Ἀθήναις ἱερεῖς.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησίας ἐπεδοκίμασεν οὕτως ἐξ ὁλοκλήρου τὴν λαϊκὴν θέλησιν καὶ παρέσχεν εἰς τὸν χθεσινὸν ἀναθεματισμὸν ὅλην τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ὤφειλεν οὗτος νὰ ἔχῃ, ἐπιφορτούμενος καὶ κανονικῶς ἐκτελούμενος ὑπ' αὐτῆς ταύτης τῆς Ἐκκλησίας, συμφώνως πρὸς τὴν θρησκευτικήν μας παράδοσιν.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

Ἀπὸ τῆς μεσημβρίας, ἡ ἀνὰ τὴν πόλιν κίνησις ἤρχισε νὰ καθίσταται ζωηροτέρα. Ἄνθρωποι πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας, κύριοι, κυρίαι, δεσποινίδες παιδιά μὴ γνωρίζοντες ἀκριβῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν θὰ ἐγίνετο ὁ ἀναθεματισμός, ἤρχισαν νὰ συναστίζωνται πρὸς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως ἀπὸ διαφόρων ὁδῶν, ὅπως προλαμβάνοντες καταλάβουν καὶ θέσεις, ἀφ' ὧν ἀνέτως νὰ δύνανται νὰ παρακολουθήσουν τὴν δικαίαν αὐτὴν ἐξωτερίκευσιν τῆς λαϊκῆς ὀργῆς.

Πάντες ἐκράτουν λίθους ἀνὰ χεῖρας. Ἦτο δὲ περίεργον τὸ θέαμα πλείστων, πολυτελῶς ἐνδεδυμένων γυναικῶν, αἵτινες πλησίον τοῦ βαρυτίμου μανσὸν ἐκράτουν τὸν ὀγκόλιθόν των καὶ μετέβαινον εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀναθεματισμοῦ.

—Ὅλοι στὸ Ἀνάθεμα!

—Κατάρα εἰς τὸν Προδότην!

—Κατάρα! ἀπήντων οἱ παρεστῶτες.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἡ Ἀστυνομία, τῆς ὁποίας αἱ συμβουλαί, αἱ κατὰ σύστασιν τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσαι ὅπως μὴ γένῃ ὁ ἀναθεματισμός, δὲν εἰσηκούσθησαν, ἀντιληφθεῖσα ὅτι οὕτως ἢ ἄλλως ἡ λαϊκὴ θέλησις θὰ ἐπραγματοποιεῖτο, ἔσπευσε νὰ λάβῃ, ἀπὸ συνενοήσεως μετὰ τοῦ Φρουραρχείου, δραστήρια μέτρα πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως.

Ἰσχυροτάτη ἀστυνομικὴ καὶ στρατιωτικὴ δύναμις διετέθη καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ πεδίου τοῦ Ἄρεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Ἔκριπποι χωροφύλακες, ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τῆς τε Ἀστυνομίας καὶ τοῦ Φρουραρχείου, περιήρχοντο τὸ ἀναπεπταμένον πεδίον, μεθ' ἱκανοῦ κόπου κατορθώνοντες ν' ἀνοίγωσι διάβασιν μεταξὺ τῶν πυκνοτάτων ἐκείνων κυμάτων τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἀσφυκτικῶς συνωθούμενον προσεπάθει νὰ πλησιάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἐγγύτερον τοῦ ἰδιαιτέρου χώρου, ὅπου θὰ ἐπυργοῦτο ὁ σωρὸς τοῦ ἀναθέματος, ἵνα δυνηθῶσι νὰ εὕρωσι σειρὰν ὅπως ρίψουν ἕκαστος τὸν λίθον του. 4

ΕΙΣ ΤΟ ΠΟΛΥΓΩΝΟΝ

Ἐν τῷ μεταξύ, εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, τὰ πλήθη συνεκεντροῦντο ἐπὶ τῶν πέριξ λόφων, οἱ ὁποῖοι ἀπετέλουν θεωρεῖα πρώτης τάξεως διὰ τοὺς ἀποφεύγοντας τὸν συνωστισμόν, ὁ ὁποῖος ἐπεκράτει εἰς τὴν πεδιάδα. Οὕτως οἱ λόφοι προσέλαβον ὄψιν παγοραμικήν, διότι ἐπ' αὐτῶν εὑρίσκοντο ἰδίως αἱ κυρίαι καὶ δεσποινίδες.

Εἰς τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας καὶ εἰς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν πρὸς τὴν Ἱππευτικὴν σχολήν, τὰς κυρίας ἀρτηρίας τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου, ἡ ζωηρότης ἦτο δυσπερίγραπτος.

Σειραὶ ὀχημάτων παντὸς εἴδους ἔσπευδον μεταφέροντα ὁμίλους, ἐπισήμους καὶ μή, ξένους, οἱ ὁποῖοι ἐκ περιεργείας ἤθελον νὰ παρακολουθήσουν τὸ καθαρῶς ἑλληνικὸν ἔθιμον τοῦ Ἀναθεματισμοῦ, μεταξὺ δὲ τῶν ὀχημάτων ἐκυκλοφόρουν μυριάδες λαοῦ αἰτινες, διὰ τῶν ὁδῶν Πατησίων, Σπυρίδωνος καὶ Χαριλάου Τρικούπη, Ἱπποκράτους καὶ τῶν λοιπῶν παρόδων, ἐκ τῆς πόλεως διηνεκῶς συνέρρεον εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως.

ΟΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙΣ

Οὐχὶ μικροτέρα ἦτο ἡ κίνησις καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐκ τοῦ ὁποίου, ἀπὸ πρωΐας, ἀνήρχοντο εἰς Ἀθήνας, διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου, χιλιάδες κόσμου, ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὴν καταδίκην τοῦ Προδότου.

Ὁ συνωστισμὸς ἐπὶ τῶν τραίνων, κατέστη ἀσφυκτικὸς κατὰ τὰς πρώτας ἰδίως ὥρας τοῦ ἀπογεύματος. Οἱ περισσότεροι δὲ τῶν βραδυνάντων μέχρι τῶν ὡρῶν τούτων, δὲν κατώρθωσαν νὰνέλθουν εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἐλλείψει ἐπαρκῶν μέσων συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν σταθμὸν τῆς Ὁμονοίας, οἱ Πειραιεῖς ἐγένοντο δεκτοὶ διὰ ζητωκραυγῶν ἀπὸ μέρους τῶν Ἀθηναίων.

— Ἀνάθεμα στὸν Προδότη.

— Ὅλοι στὸ Πολύγωνο!

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς, ὁ Σωτήρ μας!

Ἐξηκολούθουν δὲ αἱ ζητωκραυγαί, ἀτελείωτοι, ἀνανεούμεναι διαρκῶς.

ΑΙ ΣΥΝΤΕΧΝΙΑΙ

Τὰ Σωματεῖα καὶ αἱ Συντεχνίαι, τὰ μέλη τῶν ὁποίων συνεκεντροῦντο εἰς τὰ καταστήματα αὐτῶν, εἰς τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως, μετέβησαν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἑκάστη χωριστὰ, προηγουμένων τῶν λαβάρων αὐτῶν καὶ τῶν μελῶν των κρατούντων λίθους.

ΤΟ ΠΕΝΘΙΜΟΝ ΛΑΒΑΡΟΝ

Μεταξὺ τῶν λαβάρων ἅτινα συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἀναθέματος, ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ἔκαμε τὸ λάβαρον ὅπερ μία ὁμὰς ἐπιστράτων κατεσκεύασεν ἐπίτηδες διὰ τὴν περίστασιν. Τὸ λάβαρον τοῦτο ἦτο λευκὸν, πλαισιούμενον ἀπὸ πλατὺ κατὰ μαῦρον περιθώριον, ἀνεγράφοντο δὲ ἐπὶ τοῦ λευκοῦ, τὰ ἑξῆς:

«Ἀνάθεμα καὶ αἰωνία κατάρα στὸν προδότη Βενιζέλο».

«ΕΙΝΕ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΣ»

Εἰς τὴν ὁδὸν Ἱπποκράτους, ἐσημειώθη θορυβώδες ἐπεισόδιον ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γεγονότος ὅτι εἷς ὁδηγὸς τοῦ ὑπ' ἀριθ. 11 τραμ δὲν ἠθέλησε νὰ σταματήσῃ τὸ ὄχημά του, καθ' ἣν στιγμὴν μία πυκνὴ ὁμὰς πολιτῶν, ἐνδεδυμένη μεταβαίνουσα πρὸς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως. Οἱ πολῖται ἐφώναζον πρὸς αὐτὸν νὰ σταματήσῃ, ἀλλ' ὁ ὁδηγὸς ἐπέμενε νὰ προχωρῇ βραδέως καὶ κρούων συνεχῶς τὸν κώδωνα, πρὸς μεγάλην δυσφορίαν τῶν διαβηλωτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων, τυχαίως κάποιος, ἔρριψε τὴν φράσιν: «Εἶνε βενιζελικός!»

Οἱ πολῖται τότε ἐξεμάνησαν, ὁ δὲ ἀνόητος ὁδηγὸς, ἐδάρη καὶ ἐξηναγκάσθη, ξυλοκοπούμενος, νὰ σταματήσῃ τὸ ὄχημά του.

Ο ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Εἰς τὴν ὁδὸν Πατησίων, περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν, ὁ κόσμος ἀντελήφθη τὸν κ. Σπῦρον Ματσούκαν μεταβαίνοντα καὶ αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀναθεματισμοῦ.

Ὁ κόσμος τὸν περιεκύκλωσε καὶ τοῦ ἐφώναζε:

— Πές μας, Σπῦρο, κάτω ὁ Προδότης!

— Κάτω, ἐφώναξεν ὁ κ. Ματσούκας.

Ὁ κ. Ματσούκας, ζητωκραυγάζων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, μετέβη ἀκολουθούμενος ὑπὸ πολλοῦ κόσμου, ἐν διαθλιβῇ, εἰς τὸ πεδίον τοῦ Ἄρεως.

Ὅταν δὲ ὁ κόσμος ἤρχισε νὰ ρίπτῃ τοὺς λίθους ἐπὶ τοῦ τύμβου τοῦ Ἀναθέματος, μετὰ τὸν κατωτέρω παρατιθέμενον λόγον τοῦ Π. Μητροπολίτου, ὁ κ. Ματσούκας, εἶπεν:

— Εὔχομαι εἰς τὸν Παντάναθον Θεὸν νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ τελευταῖος προδότης ποὺ γεννᾶται εἰς τὴν Πατρίδα μας.

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς! ἐβόησαν τὰ πλήθη.

Ὁ κ. Ματσούκας ὅμως δὲν ἀφῆκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπενθυμίσῃ πρὸς τὸν Λαὸν τὴν ἀνάγκην ὅπως παράσχῃ τὴν συνδρομήν του, ὑπὲρ τοῦ «Θησαυροῦ» διὰ τὰς οἰκογενείας τῶν θυμάτων τῆς 18ης καὶ 19ης Νοεμβρίου.

Ἀλλ' ὁ Λαὸς ἐξηκολούθει νὰ κραυγάζῃ:

— Ἀνάθεμα, ἀνάθεμα τοῦ Προδότη!

Καὶ ὁ ποιητὴς ἀπήντησε·

— Τρὶς φορὲς ἀνάθεμα στὸν Προδότη
Καὶ χίλιες φορές. Ζήτω ὁ Βασιλιᾶς!

Ὁ Λαὸς ἐπευφήμησεν ἐπὶ μακρόν.

ΤΟ ΚΑΡΡΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Μεταξὺ τῶν κάρρων τὰ ὁποῖα μετέφερον τοὺς λίθους τῶν συνοικιῶν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ἐπροξένησεν εἰς τὰ πλήθη ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐκόμιζε τὴν εἰσφορὰν τῶν προσφύγων διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ μαύρου μνημείου κατὰ τοῦ προδότου τῆς Πατρίδος. Τοῦτο μετέφερεν ὀγκολίθους τεραστίου μεγέθους, ἔφερε δὲ εἰδικὴν ἐπιγραφὴν ἐκ τῆς ὁποίας κατεφαίνετο ἡ προέλευσις αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ κάρρου διενέμετο καὶ τὸ κάτωθι παράρτημα·

ΚΑΤΑΡΑ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΜΑ

Ὁ ἐκ μέρους τῶν γνησίων καὶ ἀφιλοκερδῶν Μικρασιατῶν τῶν γνωριζόντων τὴν θέσιν τοῦ ζητήματος αὐτῶν καὶ τὰς ἐθνικάς των ὑποχρεώσεις, ΑΙΩΟΣ ΤΟΥ ΑΝΑΘΕΜΑΤΟΣ, κατὰ τοῦ καταστροφέως τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς αὐτῶν ὑποστάσεως, τοῦ ἀπαισίου τούτου προδότου τῆς πατρίδος καὶ ΚΑΤΗΡΑΜΕΝΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ.

ΓΝΗΣΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΑΙ

Ἀθῆναι, τῇ 12 Δεκεμβρίου 1916.

ΟΙ ΕΠΙΣΤΡΑΤΟΙ ΠΛΑΚΑΣ

Οἱ Ἐπίστρατοι τῆς Πλάκας κατελθόντες διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου μετέβησαν εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον αὐτῶν κ. Βάϊλαν, κρατοῦντα μεγάλην εἰκόνα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἡ θέα τῆς ὁποίας προεκάλεσε ἀμέριστον τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ Λαοῦ ἀνὰ τὰς ὁδούς.

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΛΕΙΟΥΝ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΖΕΙ ΤΟΝ ΠΡΟΔΟΤΗΝ

Κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀστυνομίας τὰ καταστήματα εἰς τὴν πόλιν ἔκλεισαν ἀπὸ τῆς 2 καὶ 30' μέχρι τῆς 5ης μμ. καθ' ἣν ὥραν ἐγένετο ὁ ἀναθεματισμὸς τοῦ Προδότου.

Περὶ τὴν 3 καὶ 30' μμ. εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως εὑρίσκετο σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ μέγα μέρος τῶν κατοίκων τοῦ Πειραιῶς. Ὁλόκληρον τὸ Πολύγωνον ἦτο κατάμεστον κόσμου διαγκωνιζομένου καὶ συνωθουμένου προσπαθοῦντος νὰ εὑρίσκεται ἐγγὺς τοῦ ἀπὸ τῆς πρωΐας κατασκευασθέντος τεραστίου λάκκου παρὰ τὴν νοτιοδυτικὴν πλευρὰν τοῦ πεδίου, ἐν τῷ τοῦ ὁποίου θὰ ἐρρίπτοντο οἱ λίθοι τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναθέματος.

Ἡ ἀποψις τοῦ πεδίου ἦτο ἀφάνταστος. Αἱ μυριάδες τοῦ λαοῦ κραυγάζουσαι διαρκῶς κατάρας κατὰ τῶν προδοτῶν ποικίλας καὶ πρωτοτύπους, παρεῖχον τὴν ἐντύπωσιν τρικυμιώδους θαλάσσης, τρομερᾶς εἰς τὴν θέαν καὶ πλήρους μυστικοπαθείας.

— Κατάρα στοὺς Προδότας

— Ἀνάθεμα στοὺς κακοῦργους.

Καὶ αἱ κατάραι ἔπαυον πρὸς στιγμὴν διὰ νὰ κάμουν τόπον εἰς τὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἔθνους.

— Ζήτω ὁ Βασιλεύς.

— Ζήτω ὁ Σωτὴρ καὶ Πατὴρ μας.

— Κατάρα εἰς τὸν Προδότην.

ΑΙ ΑΡΧΑΙ

Εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἀναθέματος ἀπὸ ἐνωρίς εἶχον προσέλθει ἐπιβαίνοντες ἁμάξης.